

S režisérem Michalem Przebindou o jeho nejnovější inscenaci Nevyléčitelní

Rozesmát diváka není snadné

PETR DUBNICKÝ

OSTRAVA. Premiéra divadelní komedie o partnerských vztazích amerického autora Christophera Duranga nazvaná Nevyléčitelní je připravena už na dnešní večer v ostravském Divadle Petra Bezruče.

S herci ji nastudoval režisér, herec a současný umělecký šéf tohoto divadla Michal Przebinda, z jehož posledních režii jmenujme alespoň drama Orfeus a Eurydika. Návrstěvníci divadla jej mohou vidět také v herecké akci, a to například v Shakespearově Hamletovi, v muzikálu Tracyho tygr či pohádkách Kocourek Modroočko a O rybáři a jeho ženě, které také režíroval. Jeho nejnovější inscenace, na níž se velkou měrou podílela i dramaturgyně Jana Pithartová, nese podtitul Všichni potřebují lásku. S Michalem Przebindou jsem si povídal před jednou ze zkoušek o partnerských vztazích, křehkosti lidské duše či jeho vztahu ke komediálním žánrům.

Připravovaná inscenace se jmenuje Nevyléčitelní. Můžete mi prozradit, jakou chorobou trpí její postavy?

Název hry není asi úplně přesně přeložen a ani to nelze. V originále se to jmenuje Beyond Therapy, což znamená jakoby za léčbou či po léčbě. Těch „chorob“, ze kterých jsou lidé obecně nevyléčitelní, je víc. Není to jenom touha po lásce, ale i ochota dělat znovu a znovu stejné chyby, bát se samoty, vyhledávat nezbytný mezilidský kontakt.

Jsou to tedy určité „choroby“ plynoucí z partnerských vztahů?

Vztahy nejsou nemocné. Spíše jsou těžké, komplikované. A hlavně potřeba vztahu je strašně nutková a úporná a vlastně se týká všech. Komplikace, které Durang v textu přináší, například problémy se sexuální orientací, jsou spíše poznávacími znameními, které obecný problém zvětšují a navíc ho posouvají do ko-



Zdena Przebindová a Richard Krajčo

Foto: Radovan Šťastný

mické nebo paradoxní roviny. Je to takový lakmusový papírek.

Ve hře mají důležité místo postavy psycholožky a psychiatra, kteří fungují jako osobní rádci životem. Myslíte si, že takto tito lidé fungují už i u nás?

Psychologové a psychiatři se pomalu této role ujmají už i u nás, dokazují to statistiky. Američtí autoři si pochopitelně dělají z těchto postav legraci, neboť se u nich podobná péče v praxi trochu přehání. Základ je ale racionální a odpovídá objektivní situaci člověka, který se potřebuje starat nejen o tělo, ale i o duši.

Ta péče taky může onemocnět. A je zcela lhostejné, jestli se tak děje v Americe, nebo ve střední Evropě. Zvláště když se vnější podmínky začínají podobat a přibližovat.

Je vám bližší jako režisérovi či herci komediální, nebo spíše vážnější žánr?

Rád dělám intenzivní věci. A je mi vcelku jedno, jestli je to vážná hra nebo komedie. Je fakt, že komedie jsou v některém ohledu těžší na sestavení, protože musí umět diváka rozesmát. Je to paradoxně složitější, než způsobit, aby pozorně naslouchal. Mám rád věci, které mají spád, dynamiku, kde se něco děje.

Dodejme, že v premiéře inscenace Nevyléčitelní se představí kromě hlavních rolí Prudence – Lucie Žáčková a Bruce – Richard Krajčo také Josef Kaluža, Daniel Zaoral, Zdena Przebindová, Roman Harok, které doplní v roli klavíristy Norbert Lichý nebo Vlastimil Ondruška (jenž také vybral hudbu), kytarista – „odkvetlé květinové dítě“ Alan Grezl nebo Petr Šimíček a obsluha v restauraci v podání Johany Dubové nebo Petra Duba.

Premiéra proběhne dnes od 19 hodin, první repríza je plánovaná na pondělí 21. května od 18 hodin.

V ostravském Divadle Petra Bezruče uvedli poslední premiéru této sezóny

Nevyléčitelní – komedie, která diváka rozesměje a také zabolí

ŠÁRKA NEVIDALOVÁ

OSTRAVA. V pátek 18. května se v ostravském Divadle Petra Bezruče uskutečnila poslední premiéra této sezóny.

Nejednalo se, jak se původně plánovalo, o hru vytvořenou podle biografie Maryčky Magdonové, ale o komedii Nevyléčitelní, kterou napsal jeden z nejznámějších amerických dramatiků současnosti Christopher Durang. Ačkoli mi ještě pár dní před premiérou bylo líto „odložené“ Maryčky, na jejíž zdramatizované osudy jsem se těšila, hned po několika úvodních minutách

RECENZE

představení Nevyléčitelní jsem na své stesky zapomněla. Režisér Michal Przebinda, který se zároveň touto prací loučí s Divadlem Petra Bezruče coby ředitel, se totiž jeho nastudování ujal bravurně. Velmi rychle vtahuje diváka do trochu bláznivých, přesto přehledných příběhů několika opuštěných lidí, kteří se snaží všemi možnými způsoby ze samoty vyjít a nalézt vhodný protějšek. Centrálními postavami hořké komedie o potřebě lásky, komunikace a porozumění, parodující mimo jiné chování „léčitelů duší“, tj. psychologů a psychiatrů, se



Daniel Zaoral v roli psychiatra a Lucie Žáčková jako Prudence

Foto: Radovan Šťastný

stali Lucie Žáčková (Prudence) a Richard Krajčo (Bruce), kteří mě zaujali především svou přirozeností a lehkostí, s níž zvládli své poměrně náročné a svižně ubíhající party. Za zmínku stojí také výkon afektovaného, hysterického homosexuála Boba (v podání Josefa Kaluži), zakomplexovaného psychiatra Framinghama (Daniel Zaoral) a především „velké komediantky“ Zdeny Przebindové; svou úlohu popletené psycholožky, jejíž vy-

znění mohlo velmi snadno sklouznout ke kýči a laciné zábavě, dokázala udržet v rovině bláznivého, přesto „seriózního“ humoru a vdechla jí dokonce výrazný tragikomický podtext. Poslední novinková bezručovská inscenace sezóny také prokázala, že není malých rolí – potěšili mě Petr Dub a Roman Harok, představující sverázny personál baru, i Norbert Lichý v úloze mlčenlivého pianisty.

Působivost představení do-

kreslila zajímavá „dvouprostorová“ scéna, využití filmových postupů (stříhy) i hudba, kterou vybíral Vlastimil Ondruška.

Hra Nevyléčitelní je zkrátka komedií, u níž divák slzí smíchy, a zároveň ho uvnitř něco bolí, cosi z poslání představení se ho niterně dotýká, protože intimně týká. Nedokážu si představit lepší zakončení Przebindova šéfovského působení v Divadle Petra Bezruče.